

Martin Benedik
Filozofska fakulteta
Ljubljana

POROČILO O DELU DRUŠTVA ZA ANTIČNE IN HUMANISTIČNE ŠTUDIJE SLOVENIJE OD JANUARJA 1990 DO MARCA 1995

Delo društva je v tem času vodil upravni odbor, ki je bil izvoljen na občnem zboru, in sicer 13. januarja 1990 oziroma 21. marca l. 1992. V petih letih se je upravni odbor sestel na dvanajstih sejah, na katere smo vedno vabili tudi člane nadzornega odbora. Pogosto sem se kot predsednik o posameznih manj pomembnih zadevah posvetoval s tajnico in blagajnikom, pa tudi s prejšnjimi predsedniki. Odbor je z delom nadaljeval podobno kot v prejšnjih obdobjih, skladno s programsko zasnovo našega društva. Poleg običajnih, že ustaljenih dejavnosti je bila v tem obdobju v središču pozornosti skrb za uvajanje latinščine v srednji šoli.

Poročilo bo podano v naslednjem zaporedju: najprej bodo naštet predavanja in ekskurzije, sledila bo šolska problematika vključno s tekmovanji v znanju latinščine, nato še stiki s tujimi društvi in mednarodno organizacijo.

I. PREDAVANJA IN EKSKURZIJE

V tem obdobju je društvo organiziralo več predavanj, ki bodo tu naštet v kronološkem zaporedju:

- 13. januarja 1990 je mag. Matjaž Babič imel predavanje z naslovom Členitev po aktualnosti in prevajanje Plavta v žive jezike.
- 1. marca 1990 je dr. Franz Glaser (Celovec) predaval o Pokristjanjevanju Sredozemskega Norika do 7. stoletja v luči arheoloških najdb. Predavanje je bilo organizirano v sodelovanju z zgodovinskim društvom.
- 21. aprila je dr. Janez Kranjc (Pravna fakulteta v Ljubljani) predaval o Problemu naravnega prava v rimskih pravnih virih.
- V maju (23. in 24.) je dr. Franz Ferdinand Schwarz (Gradec) imel dve predavanji: Vrednotenja - Fenomen "Cicero" pri Erazmu, Stefanu Zweigu in Uptonu Sinclairu ter Topografija in topika - Plinij Starejši o prostoru Velike Indije. Obe predavanji sta bili organizirani v sodelovanju z Oddelkom za klasično filologijo.
- 13. oktobra nam je prof. Staša Krapež predstavila svoj učbenik za medicinske srednje šole "Libellus Latinus".
- 18. decembra je arheolog Marko Frelj ob diapozitivih prikazal arheološke vire za antični Longaticum.
- 18. maja 1991 je dr. Bruna Kuntić-Makvič (Zagreb) predstavila hrvaškega zgodovinarja Paladija Fusca, njegovo življenjsko pot od Padove do Kopra. Pred pričetkom predavanja smo imeli žalno sejo, na kateri smo se spomnili našega dragega profesorja Silva Koprive.
- 20. novembra je dr. Marjeta Šašel-Kos (Znanstveno-raziskovalni center SAZU) predavala o Boginji Ekvorni v Emoni.

- 16. januarja 1992 je dr. Svetlana Slapšak imela predavanje z naslovom Trend in tragedija; predstavila je nekatere nove poglede na grško dramo.
- 27. februarja nam je mag. Jana Horvat (ZRC SAZU) predavala o Arheoloških obdobjih na Vrhniki.
- 16. decembra je Ralph Prausmüller, ki je takrat poučeval na gimnaziji v Šentvidu, prikazal, kako poučuje latinščino kot govornjeni jezik. Prikazal nam je tudi posamezne dele učbenika, ki ga sestavlja ob tej metodi.
- 12. januarja 1993 je prof. dr. Rajko Bratož imel predavanje z naslovom: Poročila srednjeveških piscev o antični zgodovini prostora med Sirmijem in Oglejem.
- 16. junija smo si v Narodni galeriji ogledali razstavo Evropski slikarji iz slovenskih zbirk. Po razstavi nas je vodila dr. Ksenija Rozman, ki je vodstvo prilagodila zanimanju klasičnih filologov.
- 18. decembra je prof. Barbara Šega - Čeh predavala o Rimski erotični elegiji med zgodovino in filologijo.
- 7. januarja 1994 nam je dr. Emilio Marin (Split) predstavil Nova raziskovanja v Naroni.
- 22. junija je prof. dr. Vlado Simič (Pravna fakulteta v Ljubljani) predaval o Isokratovem govoru Panegyrikos.
- 12. januarja 95 je prof. dr. Valentin Kalan imel predavanje z naslovom Beseda in zaznava pri Aristotelu.

Če primerjamo število predavanj v prvem obdobju s številom predavanj v drugem, hitro ugotovimo, da jih je bilo v drugem nekoliko manj. Povedati je treba, da je del dolžnosti, ki jih je prej dolga leta opravljalo društvo, prevzel Zavod za šolstvo in šport, pozneje pa tudi Maturitetna komisija za latinski jezik pri Ministrstvu za šolstvo in šport. Omenjena Zavod in Komisija redno vabita profesorje latinskega jezika na seminarje in jih seznanjata z novimi pripomočki in literaturo. Zdi se mi prav, da je dodatno izobraževanje profesorjev latinščine prevzela inštitucija, ki ima pregled nad šolami in ki odloča tudi o napredovanju učiteljev. Nesporno pa ostaja dejstvo, da je s takimi oblikami izobraževanja začelo prav naše društvo in nato opozorilo šolske oblasti, naj poskrbijo za nastavitev strokovnjaka, ki se bo ukvarjal s klasičnima jezikoma.

V tem obdobju smo organizirali štiri ekskurzije:

- 19. maja 1990 smo organizirali ekskurzijo na Koroško. Strokovno vodstvo je prevzel dr. Rajko Bratož, ki nam je na poti predstavil starejšo zgodovino Koroške; temo je razdelil na 3 obdobja: na čas pred prihodom Rimljanov, čas do Dioklecijana in nato še čas po Dioklecijanovih upravnih reformah. Pod strokovnim vodstvom dr. Franza Glaserja smo si ogledali arheološko zbirko Deželnega muzeja v Celovcu in arheološko najdišče Teurnia - biser arheoloških najdišč na Koroškem.
- Druga ekskurzija je bila 14. septembra 1991, ko smo si ogledali razstavo keltske civilizacije v Benetkah. Organizacijo ekskurzije (zbiranje prijav, tehnično vodstvo) smo prepustili Merkator-Turistu, strokovno vodstvo pa je prevzel akad. dr. Stane Gabrovec.
- V soboto, 26. junija 1993, nam je dr. Franz Glaser iz Celovca predstavil arheološko najdišče Sv. Emo v Podjuni na Koroškem. Datum ekskurzije je bil nekoliko nerodno izbran (dan po državnem prazniku), zato je bilo prijav manj, kot smo pričakovali; že naročeni avtobus smo morali odpovedati, na pot pa smo se odpravili z osebnimi avtomobili.
- Naslednja ekskurzija je bila v soboto, 22. oktobra 1994. Pod vodstvom dr. Jožeta

Mlinariča smo si ogledali nekatere dolenske samostane: Stično, Pleterje in Kostanjevico. Dr. Mlinarič, naš najboljši poznavalec arhivskega gradiva in pisec obsežnih monografij o teh samostanih, se ni omejil na suhoparne letnice in dogodke, prikazal nam je kulturno in duhovno poslanstvo, ki so ga nekoč opravljali samostani. Ogledali smo si tudi prenovljeno frančiškansko knjižnico v Novem mestu, ki hrani mnogo starih latinskih knjig.

Za vse ekskurzije lahko rečem, da so odlično uspele, nas povezale in obogatile z novimi spoznanji, pri članih pa je bilo zanje več zanimanja kakor za predavanja.

II. ŠOLSKA PROBLEMATIKA

Na občnem zboru, ki je bil 13. januarja 1990, smo bili enotnega mnenja, da bi bilo v razmerah, ko se v gimnazijah uvajajo klasično-humanistični oddelki, koristno imeti na Zavodu za šolstvo strokovnjaka, ki bi skrbel samo za to področje. Prof. Simoniti je za to mesto predlagal profesorico Katjo Pavlič Škerjanc, ki je že prej vodila pri društvu šolsko sekcijo ter sodelovala pri izdelavi učnih načrtov latinščine za srednjo šolo. Upravni odbor Društva je predlog posredoval Zavodu za šolstvo, ki pa ga je vzel zares šele potem, ko je dobil enako pobudo tudi s strani Oddelka za klasično filologijo. Kolegica Pavličeva je potem na Zavodu za šolstvo prevzela delo svetovalke za klasične jezike. Prav je, da imamo tam svojega človeka, klasičnega filologa, ki na to področje ne gleda z očmi birokrata, temveč kot pedagog, s smislom za praktične rešitve. Prej je bila latinščina obravnavana pod plaščem drugih tujih jezikov, zato ni bila v tolikšni meri upoštevana specifičnost tega predmeta. Kolegica Pavličeva nas je na sejah odbora sproti obveščala o vseh novostih, možnostih, stališčih, pa tudi o administrativnih težavah, s katerimi se srečuje vsaka sprememba. Precej pozornosti je posvetila tudi uvajanju latinščine v osnovno šolo, kar se je začelo izvajati kot t.i. eksperimentalni program; na ta način naj bi bila sčasoma spet omogočena osemletna veriga učenja latinščine, čemur bi se na nekaterih paralelkah pridružil še pouk grščine.

V prizadevanjih za večji obseg pouka klasičnih jezikov in za čim boljšo kvaliteto pouka smo 23. marca 1991 organizirali že drugi didaktični kolokvij, tokrat v sodelovanju z Oddelkom za klasično filologijo. Na kolokviju, ki ga je vodil prof. dr. Primož Simoniti, smo slišali naslednje referate:

- prof. Katja Pavlič - Škerjanc: Nova podoba pouka latinščine (Posodobitev pouka),
 - Branko Senegačnik: Izkušnje pri pouku grščine kot fakultativnega predmeta,
 - asist. Barbara Šega - Čeh: Moralna in etična načela v antični in sodobni šoli,
 - prof. Katja Pavlič - Škerjanc: Testiranje pri pouku latinščine,
 - mag. Matjaž Babič: V kolikšni meri pri pouku obravnavati razliko med latinskim in slovenskim glasoslovjem?
 - dr. Kajetan Gantar: Pozabljeni slovenski pesnik dr. Joža Lavrenčič in antika.
- Vsem referatom je sledila živahna diskusija. Štirje od teh referatov so bili objavljeni v 25. letniku (1991) Vestnika Društva za tuje jezike.

Tekmovanja v znanju latinščine za srednješolce so postala že tradicionalna. V prejšnjih letih smo jih organizirali v tesnem sodelovanju z Društvom za tuje jezike in književnosti, navadno celo na isti dan, pa tudi obvestila o tekmovanju so bila skupna za vse jezike in so jih dobivale vse šole. Od leta 92 naprej pa je Društvo za tuje jezike in književnosti obvestilo o tekmovanju objavljalo v Šolskih razgledih, zato smo šole, kjer

se poučuje latinščina, še dodatno sami obveščali. Bolj kot obveščanje se je znašlo v težavah tekmovanje samo, tako po vsebinski kot organizacijski plati. 11. aprila 1992, ko je bilo istočasno tekmovanje tudi za druge jezike, je bila fakulteta podobna čebelnjaku, v njej smo komaj našli dovolj predavalnic za vse tiste, ki so jih šole poslale na tekmovanje. In končno je celo fakulteta od organizatorjev za najem predavalnic zahtevala skoraj 3000 DEM v tolarški protivrednosti, toda tega zneska na koncu vendar ni bilo treba plačati. Upravni odbor Društva za tuje jezike in književnosti se že nekaj let ukvarja z mislijo, kako to tekmovanje reorganizirati. Razmišljanja so šla v to smer, da bi bila najprej regijska tekmovanja, na podlagi katerih bi se potem najboljši pomerili še na finalnem tekmovanju. Tudi datum tekmovanja je med predstavniki posameznih jezikov težko uskladiti. Dogajalo se je tudi, da so lektorji kakega oddelka kratkomalo rekli, da pri tem ne bodo sodelovali, ker od tega nimajo nobene koristi.

Ker se torej nismo mogli več trdno nasloniti na Društvo za tuje jezike, smo se v letu 93 odločili za povsem svoj datum tekmovanja, ne glede na to, kdaj bodo tekmovanja v drugih jezikih. Tako je bilo tekmovanje v znanju latinščine 13. novembra in sicer za tretje leto učenja. Za dijake četrtil letnikov je bilo tekmovanje 23. aprila 94. Društveni odbor je sprejel tudi sklep, naj bi iz ene latinske paralelke ne prišlo več kot 5 tekmovalcev.

Da je tekmovanje uspelo, se moram zahvaliti prof. Vesni Pirkmajer ter naši tajnici, prof. Bredi Čopovi, ki sta sestavljali naloge, jih korigirali, in natančno točkovali; vse naloge so bile opremljene s šifro in šele potem, ko so bile tudi komisiji sko pregledane, smo odprli kuverte z naslovi oz. podatki tekmovalcev.

Od posameznih profesorjev včasih slišimo pomisleke, da so naloge pretežke, da na učence ne vplivajo stimulatивно, vendar mislim, da težavnostna stopnja ne sme ostati na nivoju neke običajne šolske naloge.

Kar zadeva samo podelitev nagrad in priznanj, smo to še vedno izvajali v sodelovanju z Društvom za tuje jezike. Za zaključno slovesnost, ki je bila navadno zadnjo soboto v maju ali prvo v juniju v Štihovi dvorani Cankarjevega doma, so učenci Poljanske gimnazije pripravili eno ali dve latinski točki, včasih tudi zelo domiselne. Najboljšim tekmovalcem iz latinščine je Društvo izročilo knjižne nagrade, ki so v zadnjem času pri društvenih izdatkih predstavljale največjo postavko. Včasih smo nemočno opazovali, kako so tekmovalci iz modernih jezikov dobivali polna naročja knjig, ki so jih prispevale tuje vlade, pozneje pa so tudi te postale manj radodarne, tako da naši tekmovalci ne zaostajajo dosti za drugimi. Nekajkrat smo najbolj uspešnega tekmovalca nagradili še s posebno nagrado, z udeležbo na Latinskih počitnicah (*Feriae Latinae*) v Tinjah na Koroškem.

V zvezi s tekmovanjem še zanimiv podatek: V letu 92 sta se dva naša najboljša tekmovalca udeležila mednarodnega tekmovanja (*Certamen Ciceronianum*) v Arpinumu. Nada Grošelj je prejela posebno pohvalo za odlično napisan komentar k Ciceronovemu tekstu.

III. SODELOVANJE S TUJIMI DRUŠTVI IN ORGANIZACIJAMI

Društvo je sofinansiralo izid posebnega zvezka *Žive antike*, v katerem so bili objavljeni referati naših udeležencev na kongresu klasičnih filologov v Skopju v oktobru 89. Omenjeni zvezek je iz tehničnih in finančnih razlogov izšel z dveletno zamudo. Za sredstva, ki so bila v ta namen že odobrena, a ne izkoriščena, smo naslednje leto morali zaprositi ponovno; in ko so bila od Ministrstva za kulturo spet odobrena, jih po legalni

poti ni bilo več mogoče nakazati v Makedonijo. Šele v začetku leta 92 nam jih je po privatnih zvezah uspelo izročiti Živi antiki.

Težave glede sredstev za Živo antiko so seveda imele širše dimenzije, kajti formalno je bilo to glasilo Zveze društev za antične študije Jugoslavije. Ta Zveza, v katero smo bili vključeni skoraj dvajset let, je prav v tem času doživljala kritične trenutke. V jeseni 91 smo od hrvaškega društva prejeli kopijo dopisa, s katerim sporočajo vodstvu Zveze, da izstopajo iz Zveze društev za antične študije Jugoslavije. Vodstvo Zveze jim je odgovorilo, da je po veljavnem statutu izstop iz Zveze možen samo na občnem zboru, nas pa je zaprosilo za mnenje glede njihovega izstopa. Upravni in nadzorni odbor sta o tem razpravljala in bila enotnega mnenja, da kolege s Hrvaške podpremo ob njihovi odločitvi in se z njimi solidariziramo, sami pa, da se bomo o tem dokončno dogovorili na našem občnem zboru. Stališče obeh odborov je bilo, da še naprej sodelujemo z društvi na področju bivše Jugoslavije, o sami Zvezi kot pravno organizirani povezavi pa smo menili, da v novo nastalih političnih in državnostnih razmerah ne more več opravljati svoje nekdanje funkcije. Še vedno smo bili za sodelovanje, in čeprav so nas državne meje ločile, nas stroka še vedno povezuje v nekako rem publicam litterarum.

Po razpadu Jugoslavije smo na občnem zboru v letu 1992 kot 7. točko dnevnega reda obravnavali vključevanje v mednarodne organizacije. Sprejeli smo sklep, da zaprosimo za sprejem v mednarodno organizacijo FIEC (Fédération internationale des études classiques) s sedežem v Švici.

Z dopisom, pisanim v latinščini, smo se najprej obrnili na glavnega tajnika te organizacije, gospoda Paschouda. Odgovoril je, da je poleg formalne prošnje za sprejem treba priložiti tudi en izvod statuta. Opozoril je še na en problem, namreč da moramo najprej urediti odnose z Zvezo društev za antične študije Jugoslavije, torej da moramo najprej izstopiti iz te zveze, potem se šele lahko včlanimo v novo zvezo. Približno enak odgovor je dobilo tudi hrvaško društvo. Predsednica društva dr. Olja Perić je prišla celo v Ljubljano, tako da smo se tudi osebno lahko pogovorili o podobnih problemih, ki sta jih naši društvi imeli v zvezi z včlanjenjem v FIEC. Poslali smo tudi formalno prošnjo za vstop v FIEC ter en izvod našega Statuta, ki ga je bilo še prej treba prevesti v francoščino. Seveda je bilo pred tem treba SR Slovenija povsod nadomestiti z R Slovenija. Iz statuta smo črtali tudi zadnji odstavek 2. člena, ki opredeljuje naloge društva; črtali smo besedilo: *S svojo dejavnostjo, ki je usklajena s programsko zasnovano SZDL, prispeva društvo svoj delež h kulturni bogatitvi socialistične samoupravne družbe*. Čeprav spremembe Statuta sprejema občni zbor, se nam je opustitev omenjenega člena v skladu z družbenimi spremembami zdela ne samo upravičena, temveč celo nujna.

21. avgusta 92 je bilo na generalnem zasedanju FIEC-a v Stockholmu v to mednarodno organizacijo sprejeto naše društvo, istočasno pa tudi hrvaško (uradni naziv: Philologorum Classicorum Societas Croatica), avstrijsko društvo (Oesterreichischer Verein für die Pflege der Altertumswissenschaften und der humanistischer Bildung), Panhelensko združenje filologov s sedežem v Atenah, Združenje za poznoantične študije iz Neaplja, Mednarodni center za študij papirusov iz Herkulaneuma, tudi s sedežem v Neaplju. Število članic FIEC-a se je z 68 povečalo na 75.

Na istem zasedanju je bilo sklenjeno, da bo naslednji kongres v avgustu 94 v Quebecu v Kanadi. V decembru smo od organizacijskega odbora dobili 50 izvodov prve okrožnice in jih razposlali našim članom. Čeprav je bilo na začetku precej navdušenja za

ta kongres, se pa v končni fazi od naših članov ni nihče odločil za sodelovanje, razen študentke 3. stopnje, gospe Sonje Hafner, ki je na zborovanju sodelovala s plakatom, na katerem je primerjala basni slovenskih avtorjev z antičnimi. Kongresa se je udeležila na svoje stroške, društvo ji je plačalo samo kotizacijo in nekaj stroškov v zvezi s poštino. Zadnji dan kongresa je bilo tudi generalno zasedanje FIEC-a, kamor bi tudi naše društvo moralo poslati svojega predstavnika. Glede na to, da se razen omenjene študentke nihče od naših članov, tudi tistih, ki imajo akademsko stopnjo magistra ali doktorja, ni udeležil kongresa, smo vodstvu FIEC-a poslali dopis s prošnjo, naj naš izostanek opravičijo.

V začetku marca 92 se je na povabilo Delovne skupnosti klasičnih filologov za Štajersko (Arbeitsgemeinschaft der klassischen Philologen in der Steiermark) s sedežem v Gradcu šest naših članov udeležilo tridnevnega delovnega srečanja oz. seminarja za srednješolske profesorje, ki je bil v gradu Seggau pri Lipnici. Kolegi iz Avstrije so nam podarili tudi precej literature: učbenike in moderne šolske izdaje latinskih klasikov. Izrazili so pripravljenost za nadaljnje sodelovanje z nami.

Enako povabilo je prišlo tudi za leto 93 in 94. Obakrat so se seminarja, katerega glavna tema je bila motivacija pri pouku latinščine, udeležili po štirje naši predstavniki, tudi nekateri upokojeni. Med našimi mlajšimi latinisti je bilo razmeroma malo zanimanja za ta srečanja. Pogoj za udeležbo na teh seminarjih je bilo seveda tudi znanje nemščine. Avstrijsko ministrstvo je poravnalo stroške seminarja in nastanitve, za prevoz tja in nazaj so naši udeleženci morali poskrbeti sami. V marcu 95, ko je bila tema srečanja Europa und das Fremde (Evropa in tujci) sva se ga udeležila samo dva iz Slovenije. Samo delovno srečanje so vsako leto spremljale tudi razstave najnovejših učbenikov in latinskih beril, ki jih je bilo mogoče tudi kupiti oziroma naročiti.

Da se kolegom iz Avstrije vsaj nekoliko oddolžimo za gostoljubje, ki smo ga večkrat uživali, smo 19. maja 93 zanje organizirali enodnevno strokovno ekskurzijo po naših arheoloških najdiščih. Ob temeljitem in izčrpnem razlaganju prof. dr. Rajka Bratoža so si ogledali nekropolo v Šempetru, lapidarij v Celju ter Rifnik. Ker so udeleženci odšli iz Gradca šele ob devetih, tja pa so se morali vrniti že do šeste ure in ker so bili zaradi štrajka štajerskih kmetov prav 19. maja na cesti daljši zastoji, smo bili seveda v veliki časovni stiski. En dan pred ekskurzijo sem si vse točke sam ogledal, se pozanimal, kako je z dostopi, parkirišči, vstopninami, vodenji, gostinskimi objekti in drugimi podrobnostmi, ki vse vplivajo na končni vtis. V reviji Ianus je bil naslednjo jesen objavljen zelo pohvalen zapis o tej ekskurziji.

V zvezi z mednarodnim sodelovanjem še tole: od 4. do 8. avgusta 92 se je študent Matej Hriberšek udeležil mednarodnega srečanja študentov klasične filologije v Budimpešti; društvo mu je povrnilo stroške vožnje. Ko so se v jeseni začela predavanja, je za študente pripravil daljše poročilo o srečanju in o možnostih sodelovanja.

Da je Društvo lahko uresničilo svoje naloge, se mora zahvaliti tudi Oddelku za klasično filologijo, ki nam je omogočil nemoteno delovanje v svojih prostorih, uporabo predavalnice, pisalnih strojev in računalnika, telefona, kar vse spada med osnovne pogoje za delo. Največ zaslug za nemoteno delovanje, za sprotno urejanje dopisov, obveščanje članstva, pisanje zapisnikov in drugo ima naša tajnica, prof. Breda Čop. Blagajno je v prvem obdobju vodila prof. Barbara Šega - Čeh, v drugem pa mag. Matjaž Babič. Sčasoma bo treba misliti tudi na to, da bomo blagajnika zaposlili po pogodbi o delu. Od asistenta najbrž nimamo pravice zahtevati, da bo vedno na tekočem glede finančnih predpisov in zaključnih računov.

Na seji društvenega odbora smo razpravljali tudi o tem, da bi izdajali svoje glasilo, podobno kot kolegi na Hrvaškem izdajajo svoj NUNTIUS. Izdajanje glasila bi bilo seveda odvisno od tega, koliko bi bili člani društva pripravljene sodelovati. Glasilo bi prinašalo novice s šolskega področja, založništva, naslove članov, poročila o obletnicah, zapisnike sej in podobno; žal v omenjenem obdobju zamisli nismo realizirali.

Za nemoteno delovanje društva je seveda potrebna materialna osnova. Večji del sredstev za delo sta nam dali Ministrstvo za kulturo in Ministrstvo za šolstvo in šport, nekaj pa se je nabralo s članarinami in prodajo publikacije. Včasih je težko presoditi, ali neka prireditev spada pod kulturo ali pod izobraževanje, razni vprašalniki, ki jih je treba izpolnjevati, pa hočejo v odstotkih izraženo razdelitev.

Priznati moram, da je bilo vodenje društva v času mojega predsednikovanja lažje kot je bilo v času mojih predhodnikov. Denar, ki je prišel na račun društva, ni bil tako izpostavljen inflaciji kot nekaj let prej. Tudi splošno mnenje o latinščini se je v zadnjih letih precej spremenilo na bolje. Nismo doživljali tako grobih in krivičnih napadov na latinščino kot pred 10 ali 20 leti; tudi šolske oblasti so latinščini še kar naklonjene. Končno le prevladuje spoznanje, da klasična jezika nista samo stvar preteklosti in k temu spoznanju smo pripomogli tudi člani društva. Medtem ko smo pri pouku latinščine dosegli precejšen napredek, je pouk grščine še vedno zastavljen. V naslednjih letih bo društvo moralo spregovoriti še marsikatero besedo v tej smeri.

Razveseljivo in hkrati obvezujoče za nas vse pa je dejstvo, da je med mladimi vedno več zanimanja za klasiko, dokaz za to je tudi večje število vpisanih študentov na oddelku; toda vedno znova doživljamo grenko spoznanje, da mladi hitro popustijo, ko vidijo, da je za pridobitev teh znanj potrebno temeljito in naporno učenje. Na tem mestu bom ponovil misel, ki jo je na enem od sestankov društva povedal naš že pokojni član, gospod France Kranjc. Rekel je nekako takole: "Za širjenje pouka teh jezikov je bolj kot prepričevanje politikov in šolskih oblasti potrebno to, da jezika posredujemo na tak način, da bo mladina v njima spoznala neko vrednoto, zaradi katere se je vredno učiti". V današnjih razmerah, ko prevladujeta tehnokratska in računalniška miselnost, je to seveda zelo težka naloga; vsi, ki smo bili kdaj postavljeni v razred, vemo, kako težko je druge pripeljati do zadovoljivega znanja. Čeprav naši kolegi, ki požrtvovalno opravljajo svoje delo v osnovnošolskih in srednješolskih razredih, v tem smislu morajo opravljati Sizifovo delo, pa s svojim pedagoškim erosom prispevajo svoj kamenček k mozaiku klasične izobrazbe v Sloveniji.

ZUSAMMENFASSUNG

Nachdem der Verfasser des Beitrags 5 Jahre den Verein für antike und humanistische Studien Sloweniens geführt hat, gibt er Bericht über Aktivität des Vereins für den Zeitabschnitt vom Januar 1990 bis zum März 1995. Zuerst werden die Vorträge (18) und Exkursionen (4) aufgezählt. Im Rahmen der Schulproblematik gilt besonderes Interesse den Wettbewerben der Gymnasialschüler in Lateinkenntnissen und den damit zusammenhängenden Problemen. Im dritten Abschnitt werden Kontakte mit den steyrischen Altphilologen und Bemühungen um die Eingliederung in den internationalen Verband FIEC behandelt. Am Ende stellt Verfasser fest, daß das Interesse für Latein und Altertum bei den Schulbehörden und bei Jugend in Slowenien zunimmt, was die Mitglieder des Vereins mit Hoffnung und Zufriedenheit erfüllen kann.